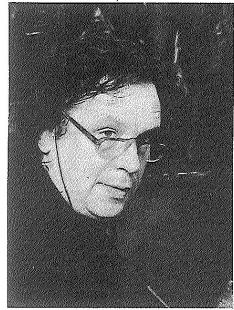

ΔΙΠΛΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗ, ΜΕ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

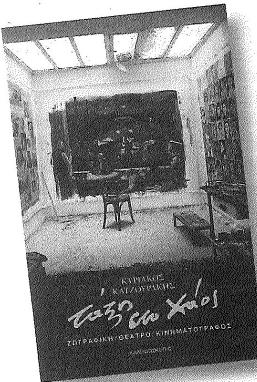
Ο γνωστός εικαστικός και σκηνοθέτης εξακολουθεί μέσα στο χάος της κρίσης να είναι δημιουργικός. Και ελπίζει ακόμα στην οργάνωση, την αλληλεγγύη, την ανθρωπιστική συμπεριφορά

Φοβάμαι ότι το μαύρο κατοικεί βαθιά μέσα μας

Της Νόρας Ράλλη

Ο Περικλής Κοροβέσης εστίασε στον ρέοντα λόγο του, στα γραπτά και στα εικαστικά του έργα. Ο Νίκος Συδάκης τον βρήκε «βιθυνμένο στα αιτήματα του καιρού του». Η Νάντια Βαλανή τον ακούει να μιλά μέσα από μια εκρηκτική αποσυμπίεση του άφωνου λόγου. Η Πέπτη Ρηγοπόλου μίλησε για την έχχωρη ρωγμή της επιθυμίας πάνω στον γκρίζο τοίχο της ανάγκης που αποφαίνεται το έργο του. Ολα αυτά ακούστηκαν στην παρουσίαση του νέου βιβλίου του ζωγράφου, εικαστικού και σκηνοθέτη Κυριάκου Κατζουράκη, «Τάξη στο Χάος», στο Μουσείο Μπενάκη, όπου συνεχίζεται και η αναδρομική έκθεσή του. Διπλή ευκαιρία να μιλήσουμε μαζί του.

• Εξώ από το σπίτι σας έχει γραφεί «το χάος είναι μαζί σου». Ευχάριστά;

«Ισος αν απολέσουμε τον λόγο του μίσους που ακούμε από παντού, να είναι και ευχή. Δυστυχώς όμως, ο Λόγος (είτε αναφερόμαστε στο λογικό είτε στη γλώσσα που χρησιμοποιούμε) είναι αυταρχικός και ολοκληρωτικός και όχι δημιουργικός και ανθρώπινα αποδοτικός. Ξυπνάς το πρώι και ώς το

βράδυ ο Λόγος της βίας σε έχει εμποτίσει. Ακόμη και μέσω της τέχνης είναι δύσκολο να ξεράνγεις».

• Πιστόσ, μπορείτε να είστε αικόνη δημιουργικός.

«Με τρώει το χέρι μου. Άλλους τους τρώει για να κατρακυλήσουν στη διαφθορά, άλλους για να στείρουν τη βία. Εμένα για να γράφω, να ζωγραφίζω. Το αναφέρω και στο βιβλίο: «καμία φορά, το χέρι ξεπερνάει στη σκέψη». Η συμβουλή μου σε αυτές τις περιπτώσεις είναι να σκέφτεστε με το χέρι. Αλλά, προσοχή! Μόνο σ' αυτές τις περιπτώσεις. Σε όσες προαναφέραμε, πρέπει απλά και μόνο και βαθιά και υπεύθυνα να σκεφτόμαστε. Η σέκυρη είναι σωτήριος φρουρός της ελευθερίας μας. Οστης έχουμε ακόμη».

• Και η φαντασία; Μήπως είναι καθύστερα να κρατάμε το φαντασιακό και όχι τη γνώση;

«Αν η γνώση δεν συμπεριλαμβάνει το φαντασιακό είναι μια περιττή, στείρα εγκυλοπαιδική γνώση και δεν έχει καμία χρήση. Δεν είναι τυχαίο πως η επιθυμία είναι το πρώτο πράγμα που προσπαθούν να καταστείλουν οι κυβερνήσεις: αν επιθυμείς, τότε πρέπει να γνωρίσεις και αν γνωρίσεις, γίνεσαι πολίτης. Αυτό

που θέλουν όμως είναι ανυπόστατός υπηκόούς».

• Μια πινελιά μπορεί να απλήσει τον κόσμο, όπως θέτε στο βιβλίο σας;

«Ισως είναι μια ψευδαίσθηση, αλλά η ψευδαίσθηση είναι εργαλείο. Είναι απίστευτη η δύναμη που μπορεί να έχει η στιγμή. Είχα αυτή την αισθήση σε πολλά έργα μου. Καταλάβατα ότι σε μια συγκεκριμένη στιγμή συμπικνώνεται η δύναμη πολλών στιγμών, πολλών πινελιών και ξαφνικά γίνεται πανηγύρι».

• Αυτό μπορεί να αποκτήσει κοινωνική διάσταση;

«Προσπαθώ να καταλάβω τις σκεψώντας ο Πικάσο δύταν έκανε τη Γκερνίκα» ή το περίφημο περιστέρι ως σύμβολο της ειρήνης στο συνέδριο του γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος. Υποθέτω ότι πρέπει να είχε ένα τέτοιο αίσθημα, ότι δηλαδή κατάφερε αυτό να το κοινωνίσει στους γύρω του».

• Εχει να κάνει και με την ιστορική συγκρίσια;

«Μάλλον. Για παράδειγμα, στην «Γκερνίκα», για να κάνεις τέτοιο φορμαλισμό με αφορμή ένα τόσο τραγικό γεγονός, πρέπει να έχεις την αίσθηση ότι αυτό ενδεχομένως θα αλλάξει

τον κόσμο. Χωρίς να περιφρονεί το πόνο, το έργο περιλαμβάνει το αύριο, το οποίο όμως βρίσκεται μόνο στη φόρμα, πουθενά αλλού. Χωρίς τη φόρμα δεν γίνεται τίποτα. Μπορεί να μιλάμε απέρμονα για ένα θέμα, αλλά στο τέλος πρέπει να πάρει φόρμα».

• Πρόβλημα «φόρμας» είναι και η σημερινή κατάσταση;

«Αυτό το ένιωσα έντονα μόλις επέστρεψα από την Αγγλία, το 1986. Για παράδειγμα, πριν από τη χούντα είχαμε τη δυνατότητα να μιλάμε για ελληνικότητα και μοντερισμό ακομπλεξάριστα, χωρίς να ενδιαφερόμαστε αν αυτό είναι πολιτικά ορθό ή όχι. Στη συνέχεια η ελληνικότητα ταυτίστηκε με τη χούντα και αυτό τα άλλαξε όλα. Κυρίως άλλαξε το βλέμμα της Αριστεράς απέναντι σε αυτά τα ζητήματα. Αν και υπήρχαν θεωρητικοί που είχαν εμβαθύνει στα θέματα αυτά (για παράδειγμα στην «Επιθέωρη της Τέχνης»), η ελληνική Αριστερά τα περιφρόνησε. Οπως περιφρόνησε και την ΕΔΑ. Αυτό που σε ένα βαθμό προσπαθεί στις μέρες μας να ξαναφτάξει ο ΣΥΡΙΖΑ».

• Από την κρίση έχουμε περάσει στην εκμετάλλευση της κρίσης. Τι θα θέλατε να γίνει;

«Παίρνω δείγμα γραφής από αυτό που συμβαίνει στην Ιερισσό. Μπορούμε να οργανωθούμε και να αντιπαλέψουμε κάτι. Είναι όμως πολύ σημαντικό να μην ξεχάνουμε ότι για τη χούντα δεν είναι μια ξεχασμένη ιστορικότητα. Ούτε ο φασισμός. Ελλοχεύουν παντού με το όπλο παρά πόδα. Χούντα είναι να εκλέγεσται με λυτρωτικά και λευκά συνθήματα και να επιβάλλεται το μαύρο και τον σκοταδισμό. Η κοινωνική καταστροφή που ζούμε σημαίνει εξαφάνιση της ελπίδας για το αύριο και εποδάζει τα πο ασχήματα κομιστών που ανθρώπων: τη βία, την απάτη, τον γενοκτυριασμό, την περιφρόνηση του άλλου, την εξαφάνιση της αλληλεγγύης και της ανθρωπιστικής συμπεριφοράς. Ο ανταρχισμός της κυβέρνησης και η πλήρης και άκριτη απαξίωση όλων των εργαζομένων έφεραν στο απροχώρητο με το μαύρο στην ΕΡΤ. Όλοι συλλήφθην οι εργαζόμενοι κατηγορούνται για τις επιλογές των δύο κυβερνήσεων που εναλλάσσονται εδώ και 40 χρόνια. Δεν έρω το μέλλον, φοβάμαι αυτό που φοβάται όλος ο κόσμος γύρω μας, ότι το μαύρο έχει κατοικήσει μέσα μας βαθιά, αικόνα και με κονιοβουλευτική δύνη. Ο μέγας κίνδυνος είναι ένας: ο καθένας, αντί να πολεμάει το κακό, να εύχεται το κακό να χτυπήσει και τους άλλους. Καθαρή ανθρωποφαγία. Αραγε, που θα πέσει πρώτη ο κάθηρος;»

noraralli@hotmail.com

■ INFO: «Τάξη στο Χάος», εκδ. Καλειδοσκόπιο. Αναδρομική έκθεση στο Μουσείο Μπενάκη (Πειραιώς 138) έως 28 Ιουλίου.